

[Statsministeren.]

Mine Udtalelser i „Nationaltidende“, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente gik ud paa en anbefaling af en Kronesækning, var ikke nogen anbefaling deraf, og det er heller ikke det, der staar i Bladet. Selv om jeg ikke har set denne Udtalelse, før det ærede Medlem fremdrog den — og derfor tillod jeg mig ogsaa at spørge om, hvor jeg havde sagt det, for at det kunde efterspores —, selv om jeg som sagt ikke har set Bladet og vel nok vilde have givet Udtryk for min Tanke med nogle andre Ord, kan jeg dog sige, at jeg ikke synes, selve Meningen i Interviewet giver Grundlag for en Paastand om, at man skulde have rejst Kravet om en Kronesækning.

Nej, det, jeg paapegede, og det, jeg ogsaa gerne i Fremtiden vil paapege, er, at det med Kronen er ikke et isoleret Fænomen, det er en Konsekvens af bestemte Omstændigheder. Hvis Kronens Kurs ligger over den, som Tilbud og Efterspørgsel betinger, maa man være klar over, at det medfører visse Konsekvenser, hvoraf jeg nu skal nævne nogle. Hvis man faar tildelt en Vare under den Pris, som Markedet, det vil sige Tilbud og Efterspørgsel, betinger, er det klart, at der vil blive større Efterspørgsel, end Tilbudet betinger, og saa bliver Rationering nødvendig. Det gælder alle Varer, ogsaa Valutaen, og derfor bliver en Følge af for høj Kronekurs i Forhold til Sterling en Regulering af Importen, det vil sige en Regulering af den Valuta, man kan faa tildelt, for der kan under saadanne Forhold ikke blive nok til alle. Det kan man synes om eller ikke, men det er en økonomisk Grundlov, man ikke kommer udenom. Reguleringer og Indgreb bliver Følgen. Derfor har jeg sagt, at en saadan Tingenes Tilstand nødvendiggør, og saa længe den bestaar, vil nødvendiggøre en Importregulering, og jo lavere den udenlandske Kurs er, des skrappe skal denne Regulering være. Dette Forhold medfører ogsaa, at det er nødvendigt for os at have højere Skatter, for en stor Del af Eksporten, som ikke kan konkurrere paa det givne Kursgrundlag, skal have Tilskud; og endelig har en for lav Kurs paa fremmed Valuta og en for høj Kronekurs den Virkning, at den begunstiger Importen og hemmer Eksporten og derved igennem medvirker til, at Betalingsbalancen bliver ugunstigere. Det er disse Konsekvenser jeg har ønsket at paapege. At der saa ogsaa er Ulemper ved en Kronesækning, Ulemper, som maaske opvejer, ja, endda mere end opvejer de Ulemper, jeg her har talt om, er en Sag for sig.

At en høj Krone kan holdes gratis, kan det ærede Medlem Hr. Christmas Møller ikke med nogen som helst Ret hævde. Det er blot dette, jeg har gjort opmærksom paa. Naar det ærede Medlem derfor vil gøre sig til særlig Værner for Kronen mod et Angreb, som slet ikke tilsigtes, Værner for noget, som slet ikke er i Fare, burde han for at faa det rigtige og sandfærdige Billede frem ogsaa tilføje, at hvis det er ham, der har Æren for, at Kronen ikke er faldet og den udenlandske Valuta ikke steget, maa det ogsaa være ham, der sammen med Socialdemokraterne var imod det, der har Æren for den skrappe Restriktionspolitik, vi maa føre; saa maa det ogsaa være ham, der har Æren for den højere Beskatning, som er nødvendiggjort, og saa maa det ogsaa være ham, der sammen med sine Medhjælpere har Æren for, at vi har haft saa vanskeligt ved at holde vor Valutapolitik og Betalingsbalancen i den rette Orden. (*Bertel Dahlgaard*: Det er en primitiv Nationaløkonomi!). Det er muligt, men vi primitive ser det ofte mere sandt end de mere udpekulerede. (*Kristen Amby*: De skal ikke lade Dem imponere af de cand. polit'ere!).

Jeg skal gøre nogle enkelte Bemærkninger om det sydslesvigske Spørgsmaal; det skal ikke blive langt. Angaaende det Spørgsmaal er der nu skabt et Grundlag, som et stort Flertal her i Tinget er blevet enigt om. Det er det Grundlag, vi nu maa arbejde paa, selv om baade den ene og den anden paa enkelte Punkter kunde have ønsket det anderledes. Jeg skal ikke prøve paa at fortolke Notens Ord; den taler, synes det mig, for sig selv. Men jeg maa gøre det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft opmærksom paa, at hans Fortolkning af Noten ikke er helt korrekt. Det ærede Medlem citerede ganske vist Noten, men dernæst gav han sig til at fortolke den, hvorunder han udelod nogle Ord, som staar i den, og som har en vis Betydning, og det er selvfølgelig Notens Ord og ikke det ærede Medlems Fortolkning, der er det afgørende. For at der ikke skal være nogen Tvivl om, hvad der er det rigtige, skal jeg med den højtærede Formands Tilladelse citere dette Afsnit af Noten. Det ærede Medlem citerede den ganske vist, men udelod et Par Linier, som har nogen Betydning, og ved sin Fortolkning undlod han ogsaa at nævne nogle Ord, som staar i den, og som ogsaa har en vis Betydning. Den lyder paa dette Punkt saaledes:

„Stillingen er imidlertid endnu ikke afklaret, og om det Sindelagsskifte, der har fundet Sted hos mange Sydslesvigere,